

ERWIN MORTIER TEKEND E VERHALEN VAN VLUCHTELINGEN OP

Een pakketje met een naam

In het boek *Nizand weet dat ik een mens ben* leert Erwin Mortier zijn pen aan minderjarige vluchtelingen. Hij tekende hun verhalen op. Lieve Blanquaert maakte er veelzeggende foto's bij. Hier leest u alvast het verhaal van Doris, die als jonge vrouw uit Burundi naar België kwam en enkele jaren later een bijzonder pakketje kreeg.

Tim

Hier zijn zo veel witte mensen.
Ik vind witte mensen wel mooi.

Vorig jaar ben ik naar Burundi teruggekeerd.
daar heb ik mijn echte mama gezien
en ik was blij.

Ze is bijna helemaal dezelfde
als mijn mama hier, die is alleen een beetje groter
dan mijn echte mama.

Ik heb ook mijn zusje teruggezien.
Daar was ik ook blij om. En ook
mijn oma.

Het was daar warm,
en hier was het heel erg koud.

Ik heb ook mijn papa gezien,
ik heb van hem een cadeautje gekregen
en mijn zusje ook.

Zij heeft een klein pianootje gekregen
en ik kreeg een voetbal.

Als ik groot ben wil ik hier politieagent zijn,
maar ik ga toch soms terugkeren naar Burundi
om mijn familie te zien.